

[Statsministeren.]

Også ud fra dette hensyn må vi med alle demokratiske midler bekæmpe de enkeltpersoner eller grupper, som ved uparlamentariske midler forsøger at nedbryde det arbejdsretlige system, for der er ingen tvivl om, at bølger af overenskomststridige eller ulovlige aktioner kan have denne virkning. Også derfor må alle samfundets lovlige retsorganer, herunder også om nødvendigt politiet, sættes ind for at bryde de ulovlige tilstande, hvor de måtte vise sig.

Det var også disse synspunkter, der lå bag ved vor medvirken til vedtagelsen den 4. juni i fjor af den dagsorden, der opfordrer justitsministeren til enten at ændre normalpolitivedtægten eller at udarbejde en cirkulæreskrivelse til politiet vedrørende behandlingen af de såkaldte fysiske blokader. Efter særdeles grundige overvejelser i justitsministeriet udsendtes en sådan cirkulæreskrivelse til landets politimestre om netop disse spørgsmål.

Det er regeringens opfattelse, at vi ikke alene har det nødvendige retlige grundlag for at kunne bryde ulovlige blokader, men at det også er gjort klart, at det er politiets opgave at yde den fornødne bistand til at bryde blokader, når politiet anmodes derom af den krænkede part. De senere begivenheder har efter regeringens vurdering vist, at politiet er sig denne opgave bevidst og søger at leve op til sit ansvar, så langt som de mandskabsmæssige og andre forhold gør det muligt.

Det er flere gange fra regeringens side understreget, at vi ikke på forhånd kan give forskrifter for, hvordan en ulovlig fysisk blokade konkret skal brydes. Det er et spørgsmål, der i den enkelte situation må vurderes på stedet og af de ledende politifolk. Jeg vil også godt tilføje, at vi ikke altid kan stille det krav, at en blokade skal være brudt inden et ganske bestemt tidspunkt. De politistyrker, der kan mobiliseres på et bestemt sted med kort varsel, er nu engang begrænsede, og bliver de stillet over for et stort antal aktionerende, som optræder med en vis voldsomhed, så kan det være umuligt med øjeblikkeligt varsel at bryde en blokade.

Vi må acceptere, at der altså ikke findes patentløsninger, som kan sikre, at man i enhver situation og til enhver tid kan bryde fysiske blokader med ganske kort varsel, i hvert fald ikke i et demokratisk samfund. De situationer, der kan opstå, har en række konkrete forudsætninger og hændelsesforløb som grund-

lag. Kun ved at analysere og vurdere disse faktorer er det muligt at bringe egnede midler til anvendelse med henblik på en hurtig løsning af konflikten. Regeringen vil støtte, at man foretager sådanne undersøgelser, ligesom regeringen vil støtte, at man anvender de midler, der i den konkrete situation skønnes hensigtsmæssige.

Denne holdning er efter regeringens opfattelse også blevet klart demonstreret i forbindelse med blokaderne af Det Berlingske Hus. Natten til den 25. april forsøgte politiet første gang at bryde en fysisk blokade af bladhuset. Da antallet af blokadevagter eller demonstranter var meget stort og de reagerede over for politiets indgriben, havde den begrænsede politistyrke vanskeligheder ved at løse opgaven. Det lykkedes hen på morgenen.

Også de tre følgende nætter forsamledes ganske store menneskemængder foran Det Berlingske Hus og søgte at hindre, at Berlingske Tidende blev bragt ud. Med opbud af en til tider meget betydelig politistyrke lykkedes det alle tre gange for politiet at skabe den nødvendige passage for aviserne.

Det er regeringens vurdering, at politiet har løst sin opgave med, hvad jeg vil kalde skønsomhed og med al den effektivitet, som vi kan kræve. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at regeringen fuldt ud støtter politiet i løsningen af denne opgave, og lad mig tilføje, at vi også over for fremtidige situationer vil have den opfattelse og den holdning og altså vil støtte politiet i en sådan opgave.

Den 28. april om eftermiddagen indtrådte der hændelser, som bevirkede, at bladhusets ledelse indtil videre opgav at udgive husets publikationer. Der har ikke siden, så vidt det er regeringen bekendt i hvert fald, været episoder ved bladhuset, som har nødvendiggjort en politimæssig indsats.

Da der hersker en betydelig usikkerhed omkring de hændelser, der førte til, at udgivelsen af Berlingske Tidende blev opgivet, har justitsministeren bedt rigsadvokaten om en udtalelse i sagen, og rigsadvokaten har efter drøftelser med statsadvokaten i København og med Københavns politidirektør aftalt, hvordan disse undersøgelser skal foretages. Rigsadvokaten har tilkendegivet, at arbejdet vil blive gennemført så hurtigt, som det er praktisk muligt.

Den anden sag, som har optaget sindene i de senere uger, er den såkaldte besættelse af forskellige institutioner ved de højere lærean-